

Publicerad 2020-08-15 16:41 av Peter Dickson

Skuruparken

Bakom vår skola låg Skuruparken. Egentligen var det inte alls en park, utan ett ganska stort trädbevuxet berg. Naturen bestod mest av höga lövträd men ibland öppnade skogen sig till små gräsgläntor. Berget stack fram här och var och på sina ställen var stupen branta. Utspridda i området låg små gulliga hus. De såg ut som kolonistugor men utan prunkande trädgårdar. I en riktning låg Skurusundet, där fritidsbåtar var förtöjda vid små träbryggor. Göran och jag brukade tillbringa rasterna i Skuruparken fast vi inte fick. Vi hade ett träd där vi satt och diskuterade när vädret inte var kallt eller blött. En gång kidnappade vi Susanne, som var klassens snyggaste tjej, och tvingade henne spela kläd poker. Det kittlade spännande i kalsongerna men vi fick bara av henne en strumpa. Däremot satt Janne C. i bara kalsongerna när det ringde in. Susanne tog det hela lugnt men Göran och jag var sura på Janne för att han spelade så dåligt att det förstörde vår plan. Soliga dagar på våarna i femman och sexan brukade Janne K. och jag gå med några av tjejerna och sätta oss på någon av båtarna. Jag minns värmen från vårsolen och våra långa samtal. Närheten till tjejerna, solglittret i vattnet och tanken på den kommande sommaren. Det var något nytt som hände, men vi förstod inte vad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Dickson med Poeter.se id #26659 innehar upphovsrätten